

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ – ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΩΔΗ

Προφυλακές αιώνιες κι Ακριτικές της χώρας, κυματοθραύστες
συνεχείς κάθε απειλής και μπόρας... Των Πελασγών, των
Μακεδνών κ' Ηρακλειδών οι κλώνοι, που από το ΠΑΝΘΕΟ οι
Θεοί, στου Ολύμπου το μπαλκόνι, **την οικουμένη κάλεσαν
για να σας καμαρώνει!!!**

Περίγυρό σας τα βουνά, τα πολύ- δοξασμένα:
Πηγές νερών, Κορφές Θεών, ΚΑΙ, δασοστολισμένα...
Νύμφες και Μούσες γέμισαν, πανίδες και χλωρίδες του
πιο λαμπρού πολιτισμού ΜΑΝΑΔΕΣ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ, με
πρωτοπόρες στο χορό τις Θείες Πιερίδες, που απέναντι,
στο Βέρμιο, Νυμφών Ναό εστήσαν, μ' επίγειο παράδεισο
τον ντύσαν, τον στολίσαν, της **Μίεζας** το όνομα αιώνιο
καταστήσαν... Τον μέγιστο Έλληνα σοφό, ΕΚΕΙ,
φιλοξενήσαν, δάσκαλο του Αλέξανδρου, του Μέγα, του
αθανάτου, Αυτού, που δεν εγνώρισε τις πύλες του
θανάτου!!!

Σας αγναντεύει ο Όλυμπος από το Πάνθεό του...
Παίρνει τους δώδεκα Θεούς, ο Δίας στο πλευρό του και
κατεβαίνει ένδοξα στον τόπο σας να ορίσει το χώρο
που επιθυμεί λαμπρό Ναό ν' αφήσει... Ναό Ολύμπιου
Διός να κτίσουν Μακεδόνες, πόλη ιερή, το Δίον του,
που, πόλεμοι, τυφώνες, να μη μπορέσουνε ποτέ, να
την εξαφανίσουν ΚΑΙ, μόνο αιώνια σύμβολα εκεί να
κατοικήσουν!!!

Στα χώματά σου γίνανε οι τιτανομαχίες, όπου ο Τιτάνας
Άθωνας, Ολύμπιων Εστίες στοχεύει με το βράχο του, απ'
των Θρακών τα μέρη, αλλά, ο Ολύμπιος Ποσειδών του
κράτησε το χέρι για να ξεπέσει ο βράχος του και αιώνια
εκεί να μείνει, στο άκρο της Χαλκιδικής και Ιερός να γίνει.
Έκτοτε, «ζουν» αντικρυστά, ο Όλυμπος κι ο Άθως, σε
χώμα Μακεδονικό και δείχνουνε με πάθος τους μύθους,
τα μυστήρια, δυό θρησκείων το βάθος, να βρουν του
κόσμου οι σοφοί: το αληθές, το λάθος!!!

.....

Μίεζα, Πέλλα και Αιγές, ενός τριγώνου κορυφές Σε
παραδεισένιο χώρο που επώασε το σπόρο του γένους των
Τημενιδών, των τριών Αργείων αδελφών που 'ρθαν πρώτα
στη **Λεβαία** κ' ίδρυσαν πατρίδα νέα 'κεί, στων **Μακεδνών** τα
φύλα, **που Πελασγική καντήλα** φώτιζε επί αιώνες τους
Έλληνες τους Μακεδόνες.

Ήταν στο γένος Δωριείς. Το βεβαιώνουν συγγραφείς και σοβαροί ιστορικοί, μελετητές, περαστικοί... Αλλά, η γλώσσα πιο πολύ «προδίδει» την καταγωγή.

Η παράδοση τα ήθη, ο πολιτισμός οι... μύθοι, είναι της ζωής καθρέφτες που ποτέ δεν βγήκαν ψεύτες!!!

Της Μίεζας το «Ιερόν» , των Ναϊάδων ο κοιτών, έγινε του **Μίδα** σπίτι και του πλούτου του η κοίτη. Το άλσος τούτο των νυμφών, με των κρυστάλλινων νερών το πότισμα και τη δροσιά, στου **Βέρμιου** την αγκαλιά -με παραδείσου γοητεία και του **Διονύσου** ευλογία- στέγασε και το **Σειληνό**, να συνοδεύει το Θεό για να του μάθει μυστικά, ηδονικά και βακχικά, -εντός αμπέλων ευφορίας και εύθυμης οινοποσίας- μπροστά σε εξηντάφυλλα, αρωματικά τριαντάφυλλα.

Εκεί, στη ρίζα του βουνού, **δόθηκε στέγη του σοφού** μέσα στο «σπίτι» των νυμφών, σαν δάσκαλος των νεαρών: της σοφίας την κυψέλη, μ' όσο μέσα είχε μέλι, άπλετα να την ανοίξει και τα θαύματα να δείξει της ζωής και των αγώνων, των παλιών και νέων χρόνων, στου **Φίλιππου** τους εκλεκτούς, τους Μακεδονικούς βλαστούς. Ήταν στην προεφηβία, - στα έτη τους τα δεκατρία -, μ' επικεφαλής το γιό του, τον Μεγάλο διάδοχό του. **Ο Πευκέστας ο εταίρος, απ' της Μίεζας το μέρος έμπιστος του Βασιλέα, απ' την νεανική παρέα, ήταν πάντα στο πλευρό του μέχρι και τον θάνατό του ως σατράπης της Περσίας και παράγων εξουσίας...**

Εδώ, στον **Νυμφών** το χώρο, των θαυμάτων ρίζαν σπόρο ΚΑΙ ο **Διόνυσος** κι ο **Μίδας**. Κι απαρχή χρυσής σελίδας άνοιξε η ειμαρμένη για την τότε οικουμένη. Τριαντάφυλλα εξηντάφυλλα στη Μίεζα, ο Μίδας, στους κήπους του εφύτεψε, της νέας του πατρίδας, πρωτόφαντο άρωμα από 'κει, να βγεί, να ευωδιάσει του Διόνυσου άσβεστη πνοή σ' όλη τη γη να φτάσει!!!

Αιγές, η πόλη του **Περδίκα**, που του δώρισαν σαν προίκα μέσω μαντείου οι Θεοί, αφού του δώσαν εντολή: πόλη ισχυρή να χτίσει, κ' ως πρωτεύουσα να χρήσει. στων **λευκών αιγών** τη θέση, τα θεμέλια ΕΚΕΙ, να θέσει!!! ΚΑΙ, στους αιώνες που έπονταν, με τόλμη και με γνώση, Ελληνικό πολιτισμό σ' όλη τη γη ν' απλώσει!!! Απ' τον έβδομο αιώνα, στέκει ασάλευτη κολώνα και την πρώτη ιστορία, γράφει εκεί η Μακεδονία μέχρι που συνθήκες άλλες και αποστολές ΜΕΓΑΛΕΣ πήρανε οι Μακεδόνες για να λάμπουν στους αιώνες ΚΑΙ, με λύπη τους μεγάλη, χρίσανε πρωτεύουσα άλλη.

Στην παραθαλάσσια **Πέλλα**, της πρωτεύουσας ταμπέλα για το μέλλον καθορίσαν, ΑΛΛΑ τις Αιγές ΔΕΝ κλείσαν κι όλα εκεί τα

μεγαλεία, διατηρούσαν με λατρεία, ως και την λαμπρή την ώρα που του Αλεξάνδρου η χώρα μ' εκστρατεία στην Ασία, γίνηκε ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, ΚΑΙ, του κόσμου τα ηνία, ΠΗΡΕ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ!!! Όλη η βαριά ιστορία, οι θρίαμβοι, τα μεγαλεία, οι τάφοι, τα λαμπρά παλάτια, κάτω απ' των Θεών τα μάτια, ήταν 'κεί σαν μαρτυρία, έως την ώρα όπου μία άλλη αυτοκρατορία, γκρέμισε τα μεγαλεία. *Το χώμα της Μακεδονίας, αγκάλιασε της ιστορίας και του πολιτισμού τ' αρχεία, σαν μια αιώνια μαρτυρία, φυλαχτό στα σωθικά της, προίκα αιώνια στα παιδιά της!!!*

Πύδνα, Αμφίπολη και Δίον, - το Ιερό των αιωνίων-, πόλεις της Μακεδονίας, κέντρα ισχύος και λατρείας, στήριζαν την Δυναστεία, μ' Ολυμπίων... ευλογία. Μπροστά στ' Όλυμπου τα μάτια, **αγάλματα, ναούς, παλάτια** χτίζανε οι Μακεδόνες, έξι, πρό Χριστού, αιώνες, **ώσπου Ρωμαίων λεγεώνες, - εκδικητικοί τυφώνες - τα κατάστρεψαν, τα κλέψαν, τά θαψαν και τα σκυλέψαν!!!**

Περίλυπη η μάνα Γή, στα σπλάχνα ανοίγει ένα κελί να βάλει τον πολιτισμό, στις κρύπτες της σαν θησαυρό του πνεύματος, και των τεχνών, - *έξω απ' τη σμίλη των καιρών-*, για τις γενιές που καρτερούν, προγόνων θαύματα να βρούν...

Πύδνα, Αμφίπολη και Πέλλα, σαν θαλάσσια ομπρέλα αλλά και αναγκαίες βάσεις - *ναυτικές εγκαταστάσεις* -, βγάλανε τους Μακεδόνες σε θαλάσσιους προμαχώνες... Μέχρι τότε, αγώνες - δράσεις, μακράν ήταν της θαλάσσης. **Της Χαλκιδικής η κτήση, την ισχύ θα την αυξήσει, απ' τα λιμάνια, απ' τη σοδειά της. ΚΑΙ, η τριπλή η πατησιά της στο γαλάζιο της ...αβύσσου, πύλες τρεις του παραδείσου έχει ανοίξει ως την καρδιά της για να δείχνει τα προικιά της, ΚΑΙ, της φύσης της το κάλος, - που δεν έχει τόπος άλλος!!!-**

Του Φιλίππου η Δυναστεία, ρίζα ρίχνει αιωνία σε θάλασσες και σε στεριές, **σ' όλου του κόσμου τις γωνιές, με τον Μέγα διάδοχό του, τον Αλέξανδρο τον γιό του!!!**

.....

Η μάνα Γη σας δώρισε ψηλά βουνά σαν κάστρα να γειτονεύετε ένδοξα με τ' ουρανού τα άστρα... Βιγλάτορες ακοίμητοι κι αιώνιοι να γινείτε, Του έθνους σας πιστοί φρουροί – άτρωτοι να χριστείτε!!!

Μακεδονία, οι κάμποι σου, οι πλαγιές, οι παραλίες, οι ποταμοί και οι ακτές, ατίμητες αξίες: Πλούτου πηγές, παράδεισοι, μα, και στα σωθικά σου κρατάς... μαλάματα πολλά, ΚΑΙ, τα χρυσά προικιά σου τα «κρύβεις» στη **Χαλκιδική** και στο βουνό **Παγγαίο**, μπροστά σε θάλασσες γλαυκές, **στο βόρειο Αιγαίο!!!**

Πόσες φορές δεν «χύμηξε» ο Χάρος να σε πάρει... Μα, η γενιά σου, η Δωρική, ΔΕΝ τού 'κανε τη χάρη. Αναγεννιόταν, θέρειε, από αιώνιο σπόρο, που τρέφεται απ' αθάνατο - Θείο Ομφάλιο Λώρο: πλάσμα ηρώων άτρωτων σ' οστά γεγυμνωμένα με DNA της γενιάς αιώνια φορτωμένα, ΔΩΡΑ από τον Όλυμπο κι από την Ολυμπία, απ' την Παλλάδα Αθηνά, Μα, κι απ' την ΠΑΝΑΓΙΑ!!!

.....

Γέννησες του Ελληνισμού, **Άγγελο πρωτοστάτη, αήττητο, μοναδικό και Μέγα στρατηλάτη, των πανελλήνων Νού και Φώς** σ' όλα της γής τα πλάτη να μεταφέρει ένδοξα, με ηρωισμούς τιτάνων, πολιτισμού μηνύματα κι αφανισμού τυράννων, **χωρίς ποτέ να «μολυνθεί» μ' αίμα γενοκτονίας, ΑΛΛΑ, να γίνει υπέρμαχος: ΛΑΩΝ ΕΠΙΜΕΙΞΙΑΣ!!!**

Εκείνον, τον μοναδικό, τον Μέγα Βασιλέα, που η μεγαλοφυΐα του ΑΝΟΙΞΕ ΤΗΝ ΑΥΛΑΙΑ να εμφανιστεί πρώτη φορά ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΙΔΕΑ με μία – *ενιαία αρχή*- και με κοινή σημαία, όταν στην Ώπη, ο Γίγαντας, στην τότε Ασσυρία, όρκο σοφό, μοναδικό στης γής την ιστορία, έδωσε, σε επήκκο όλης της οικουμένης: Να ενώσει τους λαούς της γής, της χιλιο-ματωμένης, σε κοινωνία ισότιμων, φίλων κι αγαπημένων, ν' αφανιστούν οι διαφορές «αλλοδαπών» και «ξένων», μ' ανθρώπινο πολιτισμό και των τεχνών τα μάτια, - **κ' ΌΛΟΙ σαν πλάσματα Θεού κ' ουσίας Του κομμάτια...-** να ζήσουν στους παράδεισους ενός κοινού πλανήτη, που νά 'ναι «το αδιαίρετο», ιδιόκτητό τους σπίτι!!!

Οι, όπου Γής: πολιτισμοί, γλώσσες, να συνυπάρξουν, λατρείες, ήθη, και... Θεοί, να «ζούν» χωρίς ν' αλλάξουν. Κ' όπως στον κήπο της Εδέμ, του πλάστη η ευλογία, δίνει καρπούς κι αρώματα, το κάλος, τη μαγεία ποικίλων δέντρων και φυτών, πάνω στο ίδιο χώμα, έτσι και οι άνθρωποι της γής – κάθε φυλή και χρώμα- στον κήπο τούτο τον κοινό, που, ο ίδιος ήλιος λάμπει, **τα δώρα π' αφειδώλευτα, βουνά, θάλασσες, κάμποι, χαρίζουν σ' όλους τους θνητούς, στο γήινο πέρασμά τους, ειρηνικά να νέμονται αυτοί και τα παιδιά τους!!!**

Απρόσμενα, αναπάντεχα, τότε στη **Βαβυλώνα**, του Στρατηλάτη ο θάνατος άλλαξε την εικόνα. Συγκρούσεις ανελέητες διαδόχων κι επιγόνων, **φέραν Ρωμαίους στην καρδιά, της γής των Μακεδόνων!**

Εκείνο το «ιμπέριουμ» άπλωσε τη σημαία στις κατακτήσεις του άτρωτου του Μέγα Βασιλέα... Έμεινε πάνω τους σκληρά, περίπου πέντε αιώνες μέχρι που ο Χριστιανισμός γκρέμισε τους πυλώνες ειδώλων και

«ιμπέριουμ», ΚΑΙ Κωνσταντίνου χέρι, «φυτεύει βασιλεύουσα», του Βυζαντίου αστέρι...

.....

Στο μεταξύ, οι μάρτυρες, μέσα απ' τις κατακόμβες είχαν οπλίσει καίρια του χαλασμού τις βόμβες... Ακόμα κι όταν ήκμαζε η αυτοκρατορία η δύναμη του ΕΝΟΣ ΘΕΟΥ, κόντρα στην εξουσία, στα κολοσσαία πάλευε με τ' άγρια θηρία, ώσπου στα **Μεδιόλανα**, αρχές τετάρτου αιώνα, ο **Κωνσταντίνος, του Χριστού λάμπρυνε την εικόνα!!! Το πρώτο βήμα π' άνοιξε, εκχριστιανισμού της Δύσης, ο Παύλος το ετόλμησε για του Χριστού τις ρήσεις, ΕΔΩ**, μέσα στα σπλάχνα σου, σε **Σέ, Μακεδονία**, τον πρώτο αιώνα, που έσφυζε η Ρωμαιοκρατία. **Σπόρο του Μονοθεϊσμού, ήρθε να πρωτοσπείρει, κι από ουράνιους ανθούς, να μεταφέρει γύρη, νέους, γλυκύτερους καρπούς να γονιμοποιήσει, του Ελληνο-Χριστιανισμού ΠΡΩΤΗ μαγιά ν' αφήσει!!!** Ίσως, μια Θεία πρόνοια, να 'χε έγκαιρα φροντίσει **την Αλεξανδρινή κοινή ο Αλέξανδρος ν' αφήσει**, για να γραφτούν Θεόπνευστα, Ευαγγέλια, Διαθήκες του Θεανθρώπου θαύματα και παρακαταθήκες, στη γλώσσα που, ο Ελληνισμός, σοφά την έχει χτίσει, **κ' ο Μέγας, γλώσσα επίσημη την είχε καταστήσει.**

.....

Ορθή, λαμπρή κ' αιγλήεσσα, στάθηκες δέκα αιώνες, ως ένας απ' τους κεντρικούς- αδιάρρηκτους πυλώνες, της **μόνης χιλιόχρονης στη Γή αυτοκρατορίας**, μέχρι, που η μοίρα σ' έριξε στα νύχια της **Σαρίας**... Καθ' Όλη τη **Βυζαντινή** περίοδο και δράση, πολλές φορές στ' απόγειο της δόξας είχες φτάσει... Μέχρι και συμπρωτεύουσα της αυτοκρατορίας η Θεσσαλονίκη Σου έγινε, ΚΑΙ πόλος εξουσίας. Στα ιερά Σου χώματα, στον Άθω, στ' Άγιο Όρος Θείο περβόλι φύτρωσε, της Παναγιάς ο χώρος!!!

Κ' ήρθε τυφών βαρβαρικός, μ' ατέλειωτους χειμώνες, που σε κρατήσαν στη σκλαβιά πάνω από πέντε αιώνες, **χωρίς ποτέ στο θάνατο να στείλουν την ψυχή σου, παρά τα χίλια βάσανα που κάναν στο κορμί σου!** Μέσα στο σκότος της σκλαβιάς, φουρτούνες, καταιγίδες, ποτέ δεν κατορθώσανε να σβήσουν τις ελπίδες για λευτεριά κι ανάσταση του προαιώνιου γένους που χίλιους μύριους θησαυρούς, στα σπλάχνα του κρυμμένους κρατούσε ΚΑΙ, τους φώτιζε μ' ακοίμητη λυχνία, δρόμους και τρόπους δείχνοντας προς την ελευθερία...

Ο Ήρωας, Εμμανουήλ Παππάς, απ' των Σερρών τα μέρη, της επανάστασης δαυλό στο Άγιο Όρος φέρει, κι ανάβει την Χαλκιδική, να κάψει το δυνάστη με βάση τ' Άγιο βουνό ΚΑΙ την ευχή του Πλάστη!!! Άρχισε αντίσταση σκληρή, πρώτα από την **Ρεντίνα**, και όλη η Χαλκιδική, μέσα σε ένα μήνα,

αύτανδρη ξεσηκώνεται σ' όλη την απλωσιά της...
Ποτίδαια, Βασιλικά, θολώνουν τα όνειρά της, αφού εκεί
απέλπιδες μάχες ηρώων δίνει,
-παρότι του εχθρού, νεκρά, πλήθος κουφάρια αφήνει-
Αλλά, ο εχθρός, πολυπληθής, βαριά εξοπλισμένος κι'
εδώθε, ο Μανουήλ Παππάς, εγκαταλελειμμένος... Άγριοι
πασάδες γύρω του, και ο Μοριάς μακριά του.
Στο φόβο για το χαλασμό, σωπαίνει η γειτονιά του!!! Ούτε
ενισχύσεις έρχονται, ούτε εφεδρείες έχει ΚΑΙ, όλο τον
περίγυρο φόβος χαμού κατέχει. Όμως, του ήρωα αυτού και
των παλικαριών του, του Άθωνα η προσφορά κι όλων των
μοναχών του ΚΑΙ, όλης της Χαλκιδικής το φλογερό καμίνι, τη
φλόγα του ξεσηκωμού ανάβει και αφήνει στις Μακεδονικές
ψυχές **σαν παρακαταθήκη: Τ' Άγιο σπαθί της λευτεριάς,
ποτέ μην μπει στη θήκη!!!**

Τη φλόγα αυτή, ολόθερμη, προτού περάσει αιώνας την
πήρε ο Μακεδονικός, ο προπομπός αγώνας των
επικών Βαλκανικών, πολέμων 'λευτεριάς, ενάντια στους
κατακτητές και της σκληρής Σαρίας... Βγήκες απ' την
πικρή σκλαβιά, βαριά βασανισμένη, με φρόνημα
αναλλοίωτο και μέσα φυλαγμένη πανώρια την Ελλάδα
σου, μ' όλα τα μεγαλεία: του λαμπερού πολιτισμού και
τη λαμπρή ιστορία την πίστη στον Ιησού Χριστό και την
Ορθοδοξία.

Οι δύο μεγάλοι πόλεμοι του εικοστού αιώνα, σε βρήκαν
στις επάλξεις Σου, Ελλήνων προμαχώνα, μ' επιτυχίες
ζηλευτές, κυρίως στα Οχυρά Σου, που όλη η υφήλιος,
γόνυ έκλινε μπροστά σου!

**Μείνετε εκεί, ασάλευτοι και πάντα δοξασμένοι,
όπως σας πρωτογνώρισε κάποτε η οικουμένη:
Μακεδονία ξακουστή, γενναίους Μακεδόνες
καμάρι του Ελληνισμού, ήρωες και...γοργόνες!!!**

Αθήνα, Οκτώβριος 2024

– Δημήτριος Π. Τόρβας

**Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας
Πεζικού**

***Electronic engineer -Master of Science in Op. Res. Frpm Cranfield
Univ. (England)***